

Arrest

nr. 103 671 van 28 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat C. VAN NESTE en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 11 december 2011 het Rijk binnen en diende op 12 december 2011 een asielaanvraag in. Op 30 januari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Balcad en te behoren tot de Tumul-minderheidsclan (Tumul < Ubaale < Arfan). U werd op 20 januari 1983 geboren te Mogadishu, maar woonde steeds in de stad Balcad, meer bepaald in de wijk Halgan. Reeds uw hele leven wordt u gediscrimineerd omdat u tot een minderheidsclan behoort. Uw familie leefde samen met de Wabudan meerderheidsclans. Sinds 2003 werkt u in een winkel, zonder dat de eigenaar A. Q. u hiervoor betaalde. In 2004 was K. S., een meisje van de Wabudan-clan verliefd geworden op u. Ze wilde met u trouwen en vertelde dit aan haar ouders. Vervolgens werd u door haar ouders ontvoerd en mishandeld. U kon ontsnappen en werd naar een ziekenhuis in Mogadishu gebracht. In 2005 trouwde u in Balcad met N. D. H.. Uw vrouw behoort net zoals u tot de Tumul-minderheidsclan. Jullie hebben geen kinderen. In 2006 werden uw vader en broer door leden van een meerderheidsclan vermoord omdat uw vader geld durfde vragen om iemands schoenen te poetsen. Op 1 februari 2007 was u de straat aan het vegen voor de winkel waar u werkte. Op dat moment was u getuige van een moord. Na bedreigingen van de toegestroomde menigte vertelde u wie de dader was. Zijn naam is D.. Uw baas A. Q., de eigenaar van de winkel, zei dat u in gevaar was omdat u de moordenaar verklikt had. Hij bracht u naar zijn huis. Kort daarna werd D. vermoord door de familie van de man die voor uw ogen op straat vermoord was. De familie van D. zon op wraak en begon u te zoeken. Ze achtten u verantwoordelijk voor de dood van D.. Toen ze u vonden openden ze het vuur. U raakte gewond. U rende weg en werd achtervolgd. De ouderen uit de stad en uw baas A. Q. kwamen tussenbeide. Ze namen het voor u op. Er werd bemiddeld en uw vervolgers gingen weg. U wist echter dat ze later opnieuw zouden proberen om u te doden. Daarom regelden de ouderen uit de stad en uw baas A. Q. samen uw vertrek uit Balcad. Ze brachten u naar Mogadishu waar u herstelde in het ziekenhuis. Inmiddels werd uw vertrek uit Somalië voorbereid. Op 12 februari 2007 werd een smokkelaar betaald met gronden van uw familie. Op 21 februari 2007 verliet u Somalië per vliegtuig. Na een tussenlanding in Dubai kwam u in Syrië aan. Vervolgens reisde u via Turkije naar Griekenland. Op 16 maart 2007 kwam u in Griekenland aan. U vroeg er geen asiel aan. U leefde er ruim 4 jaar illegaal op straat. Op 10 december 2011 reisde u verder. U nam een vliegtuig naar Italië. Vervolgens reisde u via Frankrijk naar België. Op 11 december 2011 kwam u in België aan. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een geboorteverklaring neer, die u verkregen hebt bij de Somalische ambassade in België.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient immers vastgesteld te worden dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste blijkt uit uw gehoor voor het CGVS dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem beperkt is. Uw kennis over uw eigen Tumul-clan is beperkt én inconsistent. Gevraagd naar uw subclan van de Tumul-clan geeft u uw afstammingslijn zeer uitgebreid, namelijk in 11 stappen weer (Tumul < Ubaale < Arkan < Koshin < Allamagan < enzoverder, gehoor CGVS, p. 3). Wanneer verder gevraagd wordt naar andere subclans van uw subclan Allamagan, moet u echter het antwoord schuldig blijven. Wanneer gevraagd wordt naar andere subclans van uw subclan Ubaale, moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven. U stelt zelfs dat u enkel uw eigen afstammingslijn kent en de eerste subclans van de Tumul-clan (gehoor CGVS, p.3). Dat u uw eigen afstammingslijn tot in de details zou kennen, maar verder weinig tot niets kan vertellen over andere subclans en subsubclans van uw Tumul-clan, lijkt te wijzen op een gestudeerde kennis en niet op een doorleefde kennis. Gevraagd naar de subclans van de Tumul-clan noemt u er 5 (gehoor CGVS, p.3). Wanneer u verder in het gehoor gevraagd werd wat Rer Osman is en of het tot de Tumul-clan behoort, stelt u dat het niet tot de Tumul-clan behoort. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat Rer Isse Ade is, stelt u dat het tot de Tumul-clan behoort en dat Rer Osman er toch ook bijhoort. Op de vraag waarom u Rer Osman eerst beschouwt als een clan die niet tot de Tumul behoort, maar even later zegt dat ze er wél toe behoren, antwoordt u dat u het zich nu herinnert. Op de vraag waar u Rer Osman en Rer Isse Ade situeert binnen de Tumul-clan, antwoordt u dat ze de 6e en 7e subclan van de Tumul zijn. Op de vraag waarom u eerst stelt dat de Tumul uit 5 subclans bestaat, maar na bijkomende vragen door de dossierbehandelaar plots stelt dat er toch 7 subclans zijn van de Tumul, antwoordt u dat u het vergeten was (gehoor CGVS, p. 5,6). Dat u uw

verklaringen over uw eigen Tumul-clan aanpast naarmate er meer vragen gesteld worden, doet afbreuk aan de doorleefdheid en geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Op de vraag of u subclans kent van de Rer Osman subclan, antwoordt u ontkennend. Op de vraag of u subclans kent van de Rer Isse Ade subclan, antwoordt u eveneens ontkennend (gehoor CGVS, p.6). De vaststellingen van uw gebrekkige kennis over uw eigen Tumul-clan zijn uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt om meer informatie te geven over de voorkomende clans en subclans in uw vermeende woonplaats Balcad, weet u hierover vrij uitgebreide en accurate informatie te geven (gehoor CGVS, p.4,5,10,11). De vaststelling dat u hierover wel correcte informatie kunt verstrekken, maar dat tegelijk uw kennis over uw eigen Tumul-clan zo beperkt en foutief is, is opnieuw een indicatie dat het hier ingestudeerde kennis en geen doorgeleefde kennis betreft.

Ten tweede laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst: de stad Balcad en de omgeving ervan in het bijzonder, en Somalië in het algemeen, te wensen over. Er werd u een uitgebreide lijst van 48 namen van omliggende dorpen van Balcad voorgelezen. Hierbij werd u gevraagd om aan te geven of u deze dorpen kende, en zo ja, of u ze kon situeren (gehoor CGVS, p.13,14,15,16). Maar liefst 24 van deze dorpen doen bij u echter geen enkel belletje rinkelen. Tot slot zijn er 8 dorpen die u stelt te kennen, maar die u volledig foutief situeert (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Zo situeert u het dorp Mukudheere een heel eind aan de andere kant van de rivier Shabelle (gehoorverslag p.15 + notities toegevoegd aan het gehoorverslag). Dit dorp ligt echter vlak aan de rivier Shabelle. Vervolgens situeert u het dorp Dudumale tussen Balcad en Afgoye (gehoor CGVS, p.13). Dit dorp bevindt zich echter vlakbij Balcad, op de weg naar Jowhar (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Uw foutieve kennis hierover is opvallend aangezien u verklaarde dat u 2 keer naar het dorp Hawadley gereisd bent (gehoor CGVS, p.8) en u toen zeker langs Dudumale moet gepasseerd zijn. In de helft van de 48 gevallen kent u de opgegeven dorpen niet en kunt u ze niet situeren. In maar liefst 8 gevallen stelt u de dorpen wel te kennen, maar situeert u ze volledig foutief. Gegeven het feit dat u volgens uw verklaringen van 1983 tot 2007 onafgebroken in Balcad woonde (gehoor CGVS, p.7,9) is deze gebrekkige én foutieve kennis erg opvallend.

Wanneer u gevraagd werd om namen te geven van dorpen langs de rivier Shabelle, zowel stroomopwaarts als stroomafwaarts, moet u het antwoord schuldig blijven. U stelt dat de rivier Shabelle van Jowhar richting Afgoye stroomt en dat u de dorpen tussen Jowhar en Balcad en tussen Balcad en Afgoye die u kent al genoemd hebt (gehoor CGVS, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de rivier Shabelle inderdaad van Jowhar, via Balcad naar Afgoye stroomt, maar dat ze helemaal niet parallel loopt aan de autoweg. Alhoewel u wel enkele dorpen kent langs de autoweg van Balcad naar Jowhar en van Balcad naar Afgoye, kent u geen enkele van de dorpen die stroomopwaarts en stroomafwaarts langs de rivier Shabelle liggen (gehoor CGVS, p.13). Ook uw kennis over de stad Balcad is weinig uitgebreid. Gevraagd naar doorgangswegen en straten vermeldt u de hoofdweg van Mogadishu naar Jowhar en vermeldt u de route naar Afgoye (gehoor CGVS, p.11). U maakt echter geen melding van de (weliswaar niet geasfalteerde) weg naar de stad Wanlaweyn (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Gevraagd naar moskeeën noemt u slechts 1 moskee (gehoor CGVS, p.12) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er meerdere moskeeën in Balcad zijn.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti,

Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier). Het feit dat u de Somalische taal spreekt doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling over de ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit.

Wat de door u neergelegde geboorteverklaring betreft, stelt het CGVS vast dat dit document niets afdoet van de eerdere beoordeling van uw asielaanvraag. Deze geboorteverklaring hebt u verkregen louter op basis van persoonlijke verklaringen ten aanzien van het ambassadepersoneel (gehoor CGVS, p. 9). Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden. Een identiteitsdocument kan alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Tenslotte bent u niet in het bezit van enig document dat uw reisweg en uw jarenlang verblijf in Griekenland zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker vraagt onder meer “*de beslissing van geïntimeerde dd. 30 januari 2013 ongedaan te maken en te schorsen, het bevel tot verlaten van het grondgebied te schorsen*”.

Aangaande de weigeringsbeslissing van 30 januari 2013, beklemt de Raad dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. Voorts wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker om de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten verzoekt en daargelaten dat verzoeker er aan voorbijgaat dat de vordering tot schorsing accessoir is aan de vordering tot vernietiging en daaraan ondergeschikt is, kan *in casu* volstaan vast te stellen dat onderhavige procedure zich duidelijk situeert onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet. Immers het verzoekschrift stelt uitdrukkelijk dat ze enkel gericht is “*TEGEN: DE COMMISSARIS GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN STAATLOZEN, houdende kantoor te 1000 BRUSSEL, WTC II, Koning Albert II-laan 26A, GEÏNTIMEERDE-*”.

2.3. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoeker dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij verzoeker en is het zijn verantwoordelijkheid om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

3.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker.

Voorts benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Verzoeker voert aan dat hij ten eerste, nooit enige opleiding heeft genoten. In Somalië had hij de kans niet om te studeren of naar school te gaan. Het is dan ook niet verwonderlijk dat *in casu* appellant zonder enige opleiding, bepaalde steden uit zijn land niet correct kan plaatsen op een kaart of bepaalde dorpsnamen niet herkent. Verder vermeldt appellant de twee belangrijkste wegen naar Balcad, maar ook dit zou onvoldoende zijn voor geïntimeerde. Volgens appellant zijn er in Balcad 5 moskeeën, maar door een misverstand in het gehoor zou er genoteerd zijn dat appellant maar 1 moskee kende. Dit terwijl hij zeker weet dat er minstens 5 zijn. Dit wou appellant nog rechtzetten, zeker nu geïntimeerde hier duidelijk veel belang aan hecht.

3.3.1. Het is niet ernstig dat verzoeker onmisbaar tekortschiet in zijn bekendheid met zijn eigen onmiddellijk waarneembare, elementaire leefwereld indien hij voorhoudt van 1983 tot 2007 onafgebroken in Balcad te hebben geleefd (verklaring 9), terwijl verzoeker wel op andere, oppervlakkigere punten die veel minder tot zijn leefwereld behoorden, uitgebreid op theoretische wijze kon antwoorden. Verzoeker herkent 24 van de 48 voorgelezen dorpen uit zijn onmiddellijke leefomgeving niet en situeert daarenboven acht dorpen geografisch volledig verkeerd. Verzoeker kan de dorpen langs de rivier Shaballe, nochtans een praktisch oriëntatiepunt gezien het verzoekers stad in twee deelt (gehoor p. 11), niet toelichten, noch is zijn eigen geografische en visuele kennis van zijn eigen stad voldoende, dan wel weinig pertinent. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers geografische kennis theoretisch is en geen spontane kennis opgedaan in zijn eigen stad en onmiddellijke omgeving. Derhalve kon de commissaris-generaal wel degelijk concluderen dat verzoekers gebrekkige en foutieve kennis erg opvallend is. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker niettegenstaande zijn goed geheugen, niet verder komt dan het etaleren van ingestudeerde kennis.

3.3.2. Verzoekers bewering dat "*Volgens appellant zijn er in Balcad 5 moskeeën, maar door een misverstand in het gehoor zou er genoteerd zijn dat appellant maar 1 moskee kende*", vindt geen grondslag in het administratief dossier. Verzoeker noemde één moskee bij naam en vermeldde nadien een bank (gehoor p. 12). Uit het gehoorverslag blijkt tevens dat verzoeker naar aanleiding van het verhoor de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken, doch geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar, de tolk en zichzelf, integendeel verzoeker verklaarde de vragen en de tolk goed begrepen te hebben (gehoor p. 19). Ook in het verzoekschrift licht verzoeker niet concreet toe omwille

van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het staat verzoeker vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. De afgevaardigde ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel.

3.3.2.1. Verzoekers gebrek aan scholing –waarbij hij thuis Somalisch leerde lezen en schrijven (vragenlijst 10 a)– kan evenmin overtuigen als verschoning voor zijn enerzijds ontoereikende en anderzijds ingestudeerde kennis over zijn beweerde wijk, verblijfplaats en regio van herkomst. Immers, zelfs van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde stad en regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving te beschrijven, te meer daar hij zijn vader hielp als schoenmaker en arbeider was in een magazijn voor dierenhuiden (vragenlijst 10 b), waarbij hij deze tevens diende te halen (gehoor p. 8) zodat hij zich tevens moest verplaatsen op straat en hij zich gezien zijn minderheidsclan tevens een maatschappelijke alertheid diende eigen te maken. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Balcad zou moeten weten.

3.4. Verzoeker meent dat hij correct zijn afstammingslijn opgeeft, de namen van zijn ouders, broers, zussen en verdere familieleden. De naam van zijn baas en vrienden kan hij tevens opnoemen. Appellant kan de clan waartoe hij behoort duiden, alsook de afstammingslijn van zijn clan. Hij kent de bijhorende verhalen. Hij kan ook de meerderheidsclans benoemen. Omdat appellant echter bepaalde subclans niet onmiddellijk kan thuiswijzen, zou dit volgens geïntimeerde echter een teken van 'liegen' zijn. Dat appellant zich soms diende te hernemen en zijn antwoorden wou herzien, vat geïntimeerde onterecht op als 'het vertellen van onwaarheden'. Het is niet omdat iemand nerveus is op zo'n belangrijk gehoor waar veel van afhangt, of omdat men niet onmiddellijk het antwoord weet, dient na te denken of de vraag niet goed begrepen heeft, dat men daarom liegt!

Verzoeker kan enkel zijn eigen afstammingslijn volledig opsommen, maar kent geen zijlijnen van zijn onmiddellijk verwante clans (clans Ubaale en Allamagan, gehoor p. 3, subclans van de subclans Rer Osman en Rer Isse Ade, gehoor p. 6) en verklaart bovendien verkeerdelijk dat de subclan Rer Osman van de Tumul eerst niet en dan wel tot de Tumul behoort, waarbij hij uitlegt dat hij het zich nu herinnert, dat de zesde subclan is (gehoor p. 5), waarna hij nadien, opnieuw bij confrontatie, verklaart dat de Rer Isse Ade de achtste en dan nadien de zevende subclan is van de Tumul en dat hij dit voordien vergeten was (gehoor p. 6). Dat verzoeker aldus niet weet hoeveel subclans de Tumul hebben, zijn verklaringen ter zake enkel bij confrontatie wijzigt en hij meent dat hij dit vergeten was. Een dergelijke houding is niet ernstig en getuigt, tevens in het licht van zijn betere kennis van de meerderheidsclan waarvan zijn clan beweerdelijk bezit was (gehoor p. 4), van een sterk gememoriseerd en ondoorleefd karakter. Dat verzoeker de namen van zijn ouders, broers, zussen, verdere familieleden, zijn baas en vrienden kan noemen, doet hier geenszins afbreuk aan aangezien dit de onmiddellijke familiale en vriendschappelijke kring betreft. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377), noch kan dit blijken uit het verhoor. Verzoekers ongeschooldheid is overigens evenmin een aannemelijke verklaring voor zijn etnografische onwetendheid aangezien de clankennis betrekking heeft op het dagelijkse en maatschappelijke leven zodat er helemaal geen scholing of bijzondere ervaringen nodig zijn om van dergelijke elementaire gegevens kennis te hebben.

3.4.1. Indien verzoeker verder beweert van de minderheidsclan Tumul te zijn, dan is niet aannemelijk dat verzoeker dermate veel onroerend goed bezat dat hij hiermee zijn reis naar Griekenland ("een deel van een huis, grond en twee kamers", verklaring 34) en naar België ("een deel van het land", gehoor p. 10, "eigendommen", gehoor p. 18) kon financieren. Alleszins kan hieruit geen discriminatie, noch een

achtergestelde maatschappelijke positie blijken, hetgeen tegenstrijdig is met het profiel van een lid van een Tumul minderheidsclan, zoals verzoeker voorhoudt. Ter terechtzitting wijzigt verzoeker deze bewering bij confrontatie en stelt dat de Tumul inderdaad normaal geen gronden bezitten en dat wat werd verkocht voor zijn reis enkel de restanten waren die niet werden afgenomen door andere clans. Dergelijke toevoegingen wijzen er opnieuw op dat verzoeker zijn asielrelaas aanpast wanneer doorgevraagd wordt of wanneer op anomalieën wordt gewezen.

Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers geografische en etnografische kennis theoretisch is en geen spontane kennis opgedaan in zijn eigen leefwereld. Verzoekers asielrelaas komt dan ook voor als een louter verzonnen theoretisch verhaal. Aldus kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit, noch aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.5. Verzoeker voert aan dat hij toch wou tegemoetkomen aan de eisen van de Belgische overheid die een identiteitsbewijs vereisen. Om die reden begaf appelland zich naar de Somalische ambassade in België teneinde er een geboortecertificaat te verkrijgen (stuk 6). Hoewel de ambassade dergelijk officieel document niet zomaar aan eenieder afgeeft, stelt geïntimeerde dit in vraag en ontdoet geïntimeerde dit officiële stuk van enige waarde.

Verzoeker gaat er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. Immers het beoordelen van de authenticiteit van neergelegde documenten is niet eenduidig verbonden aan de bewijswaarde van deze feiten uit het asielrelaas die de asielzoeker wenst te onderbouwen. De Raad kan daarenboven de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335) noch dient te Raad het tegendeel bewijzen.

Aangaande de kopie van de *Declaration of Birth*, uitgereikt op 17 april 2012 door de Somalische ambassade in Brussel, hecht de Raad vooreerst geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verder wordt in de Subject Related Briefing "Somalië" "Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991", inzake de afgifte van identiteitsdocumenten aan de Somalische ambassade in Brussel uitdrukkelijk gesteld dat "*Ook hier geldt dat deze administratieve instantie niet over de nodige middelen beschikt om de identiteit/nationaliteit van de aanvrager te controleren door het gebrek aan beschikbare bronnen. Het bericht van de Directie Protocol (van FOD Buitenlandse zaken) dat aan de Somalische ambassade te Brussel er officiële documenten worden verkocht door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, medewerker (chauffeur) [M.], ondermijnt de bewijswaarde van de door deze ambassade afgeleverde documenten. Bovendien stelt dit gegeven de transparantie van de werking van deze overheidsdienst in vraag. Deze situatie maakt het immers mogelijk dat documenten die door deze ambassade worden afgeleverd en beantwoorden aan de formele vormvereisten, toch niet waarheidsgetrouw zijn.*" In deze stelt de Raad tevens vast dat het middelste stuk van de fotokopie scheef afgedrukt staat ten opzichte van de volkomen horizontale hoofding en onderste gedeelte, zodat geen enkele bewijswaarde aan deze fotokopie kan worden gehecht.

Ten slotte is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient daarenboven niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk maakt.

3.6. Verder hebben verscheidene personen de herkomst van appelland bevestigd (zie verklaringen: stukken 7 en 8). België telt immers een groot aantal Somalische vluchtelingen. Binnen deze Somalische gemeenschap is het klaar en duidelijk dat appelland wel degelijk afkomstig is van Somalië. Maar liefst 24

personen waren bereid de afkomst van appellant te bevestigen (stuk 8). Mevrouw F. A. N., de voorzitter van de Somalisch-Belgische VZW GARGAAR te Kortrijk, voegde zelfs haar persoonlijke verklaring toe (stuk 7).

De neergelegde getuigenissen hebben geen officieel noch objectief karakter, zodat hun bewijswaarde slechts zeer relatief is en *in casu* niet vermag de vaststellingen van de commissaris-generaal om te buigen. Immers er wordt niet betwist dat verzoeker mogelijk etnisch-Somalisch is nu hij ook het Somalisch spreekt. De Raad herhaalt dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en herkomst zou zijn. De Somali-bevolkingsgroep komt immers niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont, noch minimaal aannemelijk maakt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker vroeg tevens minstens "*de zaak voor verdere onderzoeksdaden terug te verwijzen naar geïntimeerde*". De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK